

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן
געהאט די זכיה צו הערן פונעם
ראש ישיבה שליט"א בעת סעודה
שלישית פרשת תזריע ה'תשפ"א

ארויסגעגעבן דורך
"קרן הדפסה היכל הקודש"

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיוזק פאר די

אידישע שטוב

212-444-9169

קול

ברסלב

212-444-9191

חיוזק יומי

צו באקומען די חיוזק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג

347-630-2876

אימעיל

chizikyomi@gmail.com

**שבת קודש פרשת תזריע, שבת החודש, ראש חודש ניסן,
שנת תשפ"ב לפרט קטן, בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה
שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן סימן רלה.**

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: אנו עומדים כעת לפני החג הקדוש יום טוב פסח, נלמד שיחה מרבינו איך להתכונן לפסח.

זאת בכלל שיחה נחוצה, זאת שיחה שמלמדת איך לגשת למצוה וליום טוב, כבר למדנו אותה כמה פעמים, אבל צריך לחזור עליה כדי שנדע מה רבינו רצה.

כותב רבי נתן הקדוש: **"כָּבֵד מְבֹאֵר בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא (סימן מד) שְׂרַבְנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הַזְהִיר מְאֹד לְבָלֵי לְהַחְמִיר חֲמֵרוֹת יְתֵרוֹת בְּשׁוֹם דְּבָר",** כבר כתוב בליקוטי מוהר"ן (חלק ב, סימן מד), שרבינו הקדוש הזהיר אותנו מאוד שלא יהיו לנו חומרות בשום דבר^א, **"כִּי אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵ בְטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו (עֲבוּדָה זָרָה ג.) וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרַת (בְּרִכּוֹת כה): וְכוּ",** כמו שחכמינו הקדושים אומרים שהשם יתברך לא מחפש לתפוס את

.....

[א] הרבי אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מד): **"גַּם מִחֻמְרוֹת שֵׁשׁ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּעֲצֻמוֹ צָרִיף לְהַרְחִיק מְאֹד, כִּי כָל אֵלוֹ הַחֻמְרוֹת שֶׁל הַעוֹלָם שֵׁשׁ לְהַנְכַסִּין וּמִתְחִילִין קִצְתָּ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֻמְרוֹת כָּלל, וְהֵם רַק דְּמִיּוֹנוֹת וְשִׁטוֹתִים וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים, וְאֵלוֹ הַחֻמְרוֹת מְפִילִין מְאֹד אֶת הָאָדָם מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם, דִּהְיֵנוּ מֵה שְׁחוֹשֵׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵק בְּיוֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא כְּרֵאוֹי בְּמָה שְׁעוֹשָׂה",** זה שחושבים אם יצאו ידי חובת המצוה שעשו - או לא, מדקדקים ולא מפסיקים לחשוב 'אולי אני לא יוצא ידי חובה, אולי אני כן יוצא ידי חובה' כל זה גורם שהאדם יעזוב הכל רחמנא ליצלן. **"כִּי בְּשֵׁר נָדָם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ שֵׁיִצֵּא יְדֵי חוֹבְתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵ בְטְרוּנְיָא וְכוּ",** השם יתברך לא מחפש דרך איך לתפוס אותנו ולהראות לנו שאנחנו לא יכולים לקיים את המצוות, כי התורה ניתנה לבני אדם, **"וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרַת. וְעַל אֵלוֹ הַמְדַקְדָּקִים וּמְחַמְרִים בְּחֻמְרוֹת יְתֵרוֹת צְלִיָּהֶם נֵאֱמַר: וְחֵי בְּהֵם, וְלֹא שְׂיָמוֹת בְּהֵם, כִּי אֵין לָהֶם שׁוֹם חֵיוֹת כָּלל, וְתַמִּיד הֵם בְּמִרְה שְׁתַּרְה מַחְמַת שְׁנִדְמָה לָהֶם שְׂאֵינָם יוֹצֵאִים יְדֵי חוֹבְתָם בְּהַמְצוּוֹת שְׁעוֹשִׂין וְאֵין לָהֶם שׁוֹם חֵיוֹת מְשׁוֹם מַצְוָה מַחְמַת הַדְּקִדּוּקִים וְהַמְרָה שְׁחֵרוֹת שְׁלָהֶם".** ורבי נתן ממשיך וכותב: **"וְהוּא בְּעֲצֻמוֹ אֵינוֹ מְחַמֵּר שׁוֹם חֻמְרָא כָּלל",** לרבינו לא היה שום חומרא, כי החכמה הכי גדולה היא לעבוד את השם בפשיטות, כמו שרבינו אומר בהמשך: **"וּבְבִאָמַת, אַחַר כָּל הַחֻמְרוֹת, אֶפִּילוֹ מִי שִׂידַע חֻמְרוֹת בְּבִאָמַת, אַחַר כָּל הַחֻמְרוֹת צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֻמְרוֹת וְלַעֲבֹד אֶת ה' בְּתַמִּימוֹת בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר בְּלֵי שׁוֹם חֻמְרוֹת, וְזֶה הוּא הַחֻמְרָה הַגְּדוּלָה שֶׁבְּכָל הַחֻמְרוֹת, לְבָלֵי לְהֵיוֹת חֻמְרָא כָּלל כִּי בְּבִאָמַת אֵין חֻמְרָא בְּעוֹלָם כָּלל, וְאֵין חֻמְרָה וְאֵין תְּבוּנָה נְגִידוֹ: וְתַבְרַךְ".**

האדם ולהראות לו, 'תסתכל נתתי לך מצוה ואתה לא יכול לקיים אותה', עוד אומרים חז"ל, השם יתברך לא נתן את התורה למלאכים, מלאכים יכולים לעשות חומרות על גבי חומרות, אבל השם יתברך נתן לנו בני אדם את התורה בדרך בה אנחנו יכולים לקיים אותה.

"וְאָמַר אֲזוּ: שְׂאִיתָא: שְׂרָאוּי לְכָל אָדָם שְׂיִבְחָר לְעַצְמוֹ מִצְוָה אַחַת, שְׂפָאוּתָהּ הַמִּצְוָה יִדְקְדַק הַרְבֵּה וַיִּקְיֵם אוֹתָהּ הַמִּצְוָה עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת וְהַדְקְדוּקִים", ורבינו אמר אז שמה שכתוב בספרים (עץ חיים, שער מט, פרק ה) שטוב לקחת מצוה אחת, ובמצווה הזו מכניסים את כל החומרות והדקדוקים. **"וּכְעֵין שְׂמִצְיָנוּ בְּמִמְרָא (שְׂפַת קִיח): אָבִיב בְּמַאי זְהִיר טְפִי וְכוּ",** כמו שאנו מוצאים בגמרא הקדושה, שאלו את הילדים של התנאים והאמוראים הקדושים, 'כמה אבא שלך היה זהיר במיוחד?', **"וְאָף עַל פִּי כֵן, גַּם בְּאוֹתָהּ הַמִּצְוָה, אֵל יִכְנַס בְּחֲמֻרוֹת שְׂל שְׂגָעוֹן וְשָׁטוֹת וּמְרָה שְׁחֹרוֹת, רַק יִדְקְדַק בָּהּ פְּלִי שְׂגָעוֹן בְּכָל הַחֲמֻרוֹת",** זה לא אומר שיכניסו במצווה הזאת חומרות של שטות, שגעון ומרה שחורה, רק לדקדק בה בלי חומרות שטותיות, **"אֲבָל בְּשָׂאָר כָּל הַמִּצְוֹת אֵין צְרִיכִין לְהַחְמִיר כְּלָל, וְהַלּוֹאֵי שְׂנֻזְנָה לְקִיָּם אֵת כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה כְּפִשְׁטוֹן מִמֶּשׁ פְּלִי שׁוּם חֲמֻרוֹת",** והלוואי ונזכה לקיים את כל מה שהשם יתברך אומר בתורה בפשיטות.

יש אנשים שחושבים 'זה נאמר על כל השנה, אבל בפסח צריך כן להחמיר', ממשיך רבי נתן וכותב:

"וְגַם בְּעֵנֵן הַחֲמֻרוֹת יִתְרוֹת בְּפֶסַח לֹא הָיָה מִסְפִּים כְּלָל, עַל הַמְרָבִים לְדְקְדַק יוֹתֵר מִדְּאֵי, וְנִכְנָסִים בְּמְרָה שְׁחֹרוֹת גְּדוּלוֹת. וְהָאֲרִיף בְּשִׂיחָה זוֹ אֲזוּ, כִּי אִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁינוּ שָׂאֵל לוֹ ז' לְשִׂאֵלָה אַחַת בְּעֵנֵן אֵיזָה חֲמֻרָה בְּפֶסַח אֵיךְ לְהַתְנַהֵג? וְאֲזוֹ הַתְּלוּצֵץ מִמֶּנּוּ מֵאֵד. וְהַרְבֵּה לְדַבֵּר מֵעֵנֵן זֶה, שְׂאִין צְרִיכִין לְחַפֵּשׂ אַחַר חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת וְשְׂגָעוֹן וּבְלִבּוּלִים".

"וְאָמַר" רבינו "שהוא בעצמו גם כן כבר היה שקוע בענין זה מאד שהיו עוללים על דעתו חמרות יתרות מאד מאד", שהוא בעצמו סבל מהטעות הזו, שכשהוא היה צעיר הוא עוד לא ידע את ההפסד של החומרות והוא גם נפל

לזה, וכשהגיע יום טוב פסח הוא לא ידע מה לעשות, כל פעם נפל לו ברעיון עוד ועוד חומרות, "ופעם אחד היה חושב מחשבות בענין המים על פסח, שחשש שמא יש איזה משהו במים ששואבין, ואם יכין לו מים על פל ימי הפסח כמו שנוהגין קצת, גם זה לא הוטב בעיניו, פי קשה לשמר היטב המים מערב פסח על פל ימי הפסח, ולא הוטב בעיניו שום מים, רק מי מעין הנובעים ויוצאים והולכים ויבאים מים חדשים בכל עת, אבל במקום שהוא ז"ל היה יושב לא היה שום מעין כזה, והיה בדעתו לנסע על פסח למקום שיש שם מי מעין כזה, פל כך נכנס בחמרות ומרה שחורות ודקדוקים יתרים. אבל עכשו הוא מתלוצץ מזה, פי אין צריכין לחפש אחר חמרות יתרות, אפלו בפסח", עד כדי כך הגיעו החומרות שלו, אבל היום - כותב רבי נתן - מתלוצץ רבינו מכל החומרות, בידיעה שהשם יתברך נתן את התורה לבני אדם ולא למלאכים, ולא צריך להחמיר אפילו בפסח.

חמרות יתרות

אבל צריך לדעת שזה לא בא לומר שלרבינו לא היו בכלל חומרות בפסח, כי לרבינו כן היו כמה חומרות, לדוגמא החומרא לא לאכול שרויה בפסח, רק רבינו רצה שלא ינהגו ב'חמרות יתרות'.

מישהו שאל פעם את מוהרא"ש מה הסימן להבחין על חומרא אם היא חומרא טובה או שהיא כבר נכנסת בגדר 'חמרות יתרות'. ענה לו מוהרא"ש, כל זמן שהאדם בשמחה - הרי טוב, אבל אם החומרא עולה על העצבים, זה גורם לאווירה מתוחה ולמחלוקת בבית, הרי שזה לוקח והורס את כל החג, שלא יעשו זאת.

והרבי דיבר הרבה מזה: "והאריך בשיחה זו הרבה אז, פי עקר העבודה באמת הוא תמימות ופשיטות, להרבות בתורה ותפלה, ומעשים טובים", להכניס את הראש בלהרבות 'תורה'; איך אני יכול ללמוד יותר משניות וגמרא. ולהרבות ב'תפלה'; בואו נעשה התבודדות, בואו נתחיל לדבר אל השם יתברך. ולהרבות ב'מעשים טובים'; לעשות חסד, לעזור ליהודים אחרים. "בלי לחפש לחדש דוקא חמרות יתרות, רק לילך בדרך אבותינו

הקדמונים, ולא נתנה התורה למלאכי השרת“.

”ואמר אז: שבשביל זה עזבו העולם חכמות הדקדוק ואינם עוסקים בו כלל. פי דקדוק אין צריכין כלל, פי אין צריכין לדקדק על עצמו יותר מדאי לבקש חמרות יתרות. והאריך פזה עוד. ואמר אז שאין שום דבר שיהיה חיוב בדוקא ואם לאו וכו‘. רק אם יוכל - יוכל ואם לאו - אנס רחמנא פטרה (ויכבד מבאר זאת במקום אחר)“.

לשמוח עם המצוות עצמן

בוודאי צריך לנקות מחמץ, אבל את זה אפשר לעשות בלי להוסיף חומרות, צריך לנקות היטב את המטבח, להכשיר אותו ואפשר להתחיל לבשל ליום טוב. הרבי אמר שנשמח עם המצוות עצמן, 'ברוך השם אנחנו מבערים את החמץ מהבית, מכניסים את חג הפסח, הולכים לאכול מצות, לשתות ד' כוסות, הולכים לשמור יום טוב'.

חומרות שמרגיעות

ישנן מספר חומרות שמוהרא"ש כן אמר לעשות, דיברנו עליהם בשיעור לאברכים ביום חמישי בערב, אבל אלו אינם חומרות שמביאות למרה שחורה, רק להיפך, החומרות האלו מרגיעות את האדם. לדוגמא, מוהרא"ש מביא את החומרא של לא להכשיר את כלי החמץ לפסח, רק לקנות כלים חדשים, זה מאוד קל, זה קטנות של אנשים להשתמש בכלי החמץ בפסח, כי זה אומר שצריך לפרק ולשפשף את הסירים ולהגעיל אותם, אם קונים פעם אחת סיר לפסח - זה הרבה יותר קל.

אותו הדבר זה עם מפות ומגבות למטבח, שנוהגים לקנות מיוחד לפסח, [מגבות רחצה אין צורך לקנות חדש], זה גם יותר זול וקל לקנות חדש לפסח, במקום ללכת ולתת את זה למכבסה לכיבוס וגיהוץ. זה מאוד זול אפשר לקנות מפה בעשרים דולר.

מוסיפים דברים מיותרים

אנשים נופלים מהכוחות מההכנות לפסח, מחפשים לנסוע מהבית ליו"ט,

מה כל כך רע להיות בבית? זה יו"ט כל כך יפה לערוך אותו בבית, כל זה מגיע בגלל שמוסיפים דברים מיותרים שאין להם שום קשר לפסח, כמה יכול אדם אחד לעשות? אם רוצים לעשות הכל בשבוע האחד הזה - מתפוצצים.

למיין את כל הבגדים מה צריך ומה לא צריך - אין לזה שום קשר לפסח, את זה אפשר לעשות אחרי פסח. לנקות את הנברשת, מי ציווה לנקות את הנברשת? לא מונח שם חמץ! את זה אפשר גם לנקות באמצע השנה. כך גם לא צריך לפרק את המושב מהכיסא, זה מספיק לנקות את הכיסא כמה שאפשר.

תורה משלי

לא צריך להתאמץ, כי אם מתאמצים נופלים אחר כך לגמרי, עד כדי שלא רוצים אחר כך לעשות פסח. להתכונן לפסח זה לא קשה, רק אם עושים תורה משלי, דרך משלי, זה הופך לקשה, בזמן שכל הדברים הנוספים האלו אין להם שום קשר לפסח.

להיפך פסח זה משהו שמח, זהו היום טוב הכי יפה לילדים, להיות בבית ביחד עם אבא ואמא, ילדים מתכים כל השנה לפסח, אז מחדירים בהם אמונה, זהו זמן של והגדת לבניך, לספר להם את סיפור יציאת מצרים, ואם נוסעים מהבית או שהולכים עם עשר ילדים לשהות בחג אצל הסבא, אי אפשר אפילו לדבר אליהם, זה הופך ל'חתן כל הנערים', כל הילדים יושבים בנפרד לעצמם, או שהם משחקים בחוץ כל הסדר.

לרקוד עם המצוות

השם יעזור שנזכה להחיות את עצמינו עם המצוות עצמם. ידוע שהקדושת לוי הקדוש זכותו יגן עלינו היה מנשק את המצות, כך גם מובא בשל"ה הקדוש (הובא בבאר היטב, אורח חיים סימן תעז, סעיף קטן א) שיהודים כשרים היו מנשקים את המצות, צדיקים שמחו ורקדו עם המצות ועם המים שלנו, כל המצוות נעשו עם שמחת חיים, שמחו ורקדו שהולכים לקיים מצוות להשם

יתברך.

איזה מצוה נבחר?

ומה שרבינו אומר שיבחרו מצוה אחת, ובמצווה הזו יכניסו את כל החומרות והדקדוקים, שואלים כולם 'איזה מצוה נבחר?' היה נוהג מוהרא"ש זכרונו לברכה לומר, שיקחו את המצווה של שמחה, רבינו אמר לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מִצְוַת גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", צריך לראות לקיים את זה עם כל החומרות, כלומר אפילו אם אין איך לשמוח ואין סיבה לשמוח, או שזה לא קשור עכשיו להיות בשמחה - צריך להחמיר בזה, לעשות הכל בעולם העיקר להיות בשמחה, וכמובן שרבינו הוסיף ש'גַם בְּאוֹתָהּ הַמִּצְוָה, אֵל יִכַּנֵּס בְּחֻמְרוֹת שֶׁל שְׂגֵעוֹן וְשִׁטוֹת וּמְרָה שְׁחוּרוֹת, רַק יִדְקֶדֶק בָּהּ בְּלִי שְׂגֵעוֹן בְּכָל הַחֻמְרוֹת', אפילו במצווה הזאת לא מתכוונים שיכניסו חומרות של שטות, שגעון ומרה שחורה, רק לדקדק בזה בחוזקה אפילו כשקשה.

השם יעזור שנציית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים. אמן.

אחר כך שר ראש הישיבה שליט"א לכבוד ראש חודש את הניגון:
 "יְחַדְּשֵׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם.
 לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׂשׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְנֶסֶת טוֹבָה וְלִכְלִפְלָה.
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. לְשִׂמְעוֹת טוֹבוֹת. וְלִבְשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם.
 וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְלִגְאוּלָּה קְרוּבָה וְנֹאמַר אָמֵן."